

Posudek na bakalářskou práci
Aleny Kocháňové
Koncepce Ukrajina-Litva-Bělorusko a východní politika Polska po roce 1989

Vývoj postavení Ukrajiny, Litvy a Běloruska mezi Polskem a Ruskem patří k jednomu z nejzajímavějších zjevů východoevropských dějin. Kdysi východní část bývalé polsko-litevské unie, postupně začleňovaná od druhé poloviny 17. století do ruské říše, byla a je také stále trvalým bodem polské pozornosti sahající od rezignace na ztrátu těchto území a vlivu na ně přes nejednoduché vyrovnávání se s faktem, že místní populace pokročily ve formování své národní identity a nechtějí být v podřízeném postavení vůči Polákům až po snahu o využívání tohoto regionu v diplomatických i vojenských sporech s Ruskem.

Bakalářská práce Aleny Kocháňové si jako své téma vybrala jednu v zásadě epizodu v rámci této problematiky, která je ztvárněna ve snaze ozřejmit si povahu tzv. ULB koncepce, vytvářené autory polské exilové revue *Kultura*, vycházející v Paříži, a analyzovat reálné místo a funkci, které tato koncepce sehrává v současné polské zahraniční politice vůči východní Evropě, která se k této koncepci deklaratorně hlásí.

Práce je založena na zdrojích zčásti primární (texty *Kultury*, oficiální dokumenty polské zahraniční politiky), zčásti sekundární povahy (práce „o“ obou pólech zkoumaného tématu); vyhodnocení této části práce mohlo být trochu detailnější, resp. méně komentované a více interpretující.

Skladba práce je rozvržena racionálně – autorka nejprve charakterizuje základní parametry koncepce ULB (mohla být více zmíněna její historie) a poté ověřuje, jak se promítá do současné polské zahraniční politiky. Tento úsek je poměrně obtížný, protože zatímco původní koncept byl vytvářen v poměrech studené války pro poměry po jejím ukončení (nese stopy projektování situací poznamenaných studenou válkou), současná zahraniční politika má perspektivu jinou. To na jedné straně vytváří „objektivní“ rámce, kde se musí zvážit, co je porovnatelné.

Autorka však tento problém řeší na dané ploše přijatelným způsobem, kdy ULB koncepci chápe jako strategický koncept, který ve své době nemusel zahrnovat všechny konkrétní „taktické“ prvky, které přinesl vývoj po roce 1990. Obrazně řečeno, skrze pojednání „ducha“ ULB koncepce lze pojednat i relativně nová témata. Každopádně, myslím si, že s tímto tématem si autorka mohla „pohrát“ trochu víc pro dosažení efektu většího detailu, což nemění nic na faktu, že hledání stop ULB ve východním směru polské zahraniční politiky jak podle stranického klíče jednotlivých vlád, tak i podle jednotlivých témat v konečném výsledku přesvědčivě vystihuje, jaké místo tu ULB zaujímá včetně koncepce Východního partnerství.

Práce je po jazykové stránce místy „zbrklá“, zejména stylisticky má autorka tendenci občas příliš rychle běžet po tematické struktuře, stejně tak je přítomný již „klasický“ problém psaní velkých písmen, nekonsistentního psaní cizích jmen, nicméně v celkovém kontextu jde spíše o podružnou záležitost. Předložený text Aleny Kocháňové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji jej k obhajobě s hodnocením **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 12. 6. 2012

Doc. PhDr. Jiří Vykoukal, CSc.
IMS UK FSV